

VOERBEPERKING OP JONGE LEEFTIJD BIJ SLACHTKUIKENS

Ing. R. Meijerhof, onderzoeker slachtkuikenuouderdieren

Uit onderzoek in het buitenland is gebleken dat voerbeperving op jonge leeftijd bij slachtkuikens onder andere leidt tot een verminderde vetaanzet. Eerste resultaten van het proefbedrijf in Maarheeze wijzen op een duidelijke achterstand in groei.

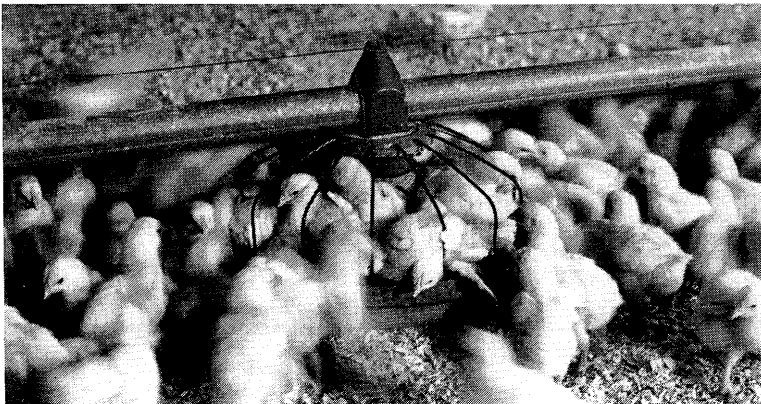
Inleiding

De huidige slachtkuikens zijn in staat om in zeer korte tijd een hoog gewicht te bereiken. Deze snelle groei stelt hoge eisen aan het metabolisme en aan de leefomgeving van de dieren. Steeds vaker worden in de praktijk problemen geconstateerd die hiermee samenhangen. Duidelijke voorbeelden zijn dieren die uitvallen als gevolg van ascites, doodgroeiers en dieren met heart-failure syndrome. In recent onderzoek in het buitenland, met name in Israel en Amerika, werd geconstateerd dat door een sterke beperking van de voergift in de eerste dagen van de mestperiode de vetaanzet bij de dieren verminderde. Dit is uiteraard erg aantrekkelijk uit het oogpunt van produktkwaliteit. Tevens werd geconstateerd dat de dieren de achterstand in groei in de verdere mestperiode weer compenseerden en dat uiteindelijk een verbetering van de voederconversie werd bereikt. Dit laatste kan worden verklaard uit een lagere vetaanzet en een lagere onderhoudsbehoefte. Beperking van de voeropname gedurende de beginperiode kan wellicht ook een positieve invloed hebben op de weerstand tegen de problemen die samenhangen met een snelle groei. Door een langzamere begingroei zal het me-

tabolisme minder zwaar worden belast, waardoor het dier meer gelegenheid heeft om het skelet en vitale organen op te bouwen. Voor toepassing onder Nederlandse omstandigheden moeten nog een groot aantal vragen worden beantwoord. Zo is nog niet duidelijk of het systeem ook werkt bij de voeders en de rassen zoals we die in Nederland kennen. Ook het gewenste tijdstip, de duur en het niveau van beperking dienen onder Nederlandse omstandigheden nog nader onderzocht te worden. Bovendien is het de vraag of een strenge voerbeperving uitvoerbaar is bij dieren die onder praktijkomstandigheden worden gehouden.

Onderzoek

Op het Pluimveeteeltproefbedrijf in Maarheeze zijn eerste ervaringen opgedaan met een strenge beperking van 5 tot 10 dagen. Hierbij is vooral gelet op de technische uitvoerbaarheid van de beperking. Tevens zijn de technische resultaten vastgesteld. Het onderzoek is gestart in september 1989 en zal in eerste instantie gedurende 4 mestronden worden uitgevoerd. De eerste twee ronden zijn inmiddels afgesloten.

Voerbeperving bij slachtkuikens

(foto: Misset)

Opzet onderzoek

Het onderzoek wordt uitgevoerd in een stal met 4 afdelingen, met elk 3250 Ross slachtkuikens. De dieren worden gevoerd met een voerpannensysteem, met 108 dieren per pan. Water wordt continu verstrekt door middel van drinktorens. In de periode van 5 tot 10 dagen leeftijd wordt in twee van de vier afdelingen dagelijks een voerhoeveelheid van 13.8 gram (41.5 Kcal) per dier per dag verstrekt. Na deze periode worden de dieren weer volop gevoerd. De overige twee afdelingen worden gedurende de gehele periode volop gevoerd.

Eerste ronde

In de eerste ronde is zowel intermitterende als continue verlichting toegepast. Bovendien is in deze ronde de voerhoeveelheid in twee porties verstrekt. Dit betekende per voerbeurt een voerhoeveelheid van 700 g per voerpan, hetgeen de minimale hoeveelheid bleek te zijn die nog goed over de pannen verdeeld kon worden.

Tweede ronde

In de tweede ronde is dezelfde voerhoeveelheid verstrekt, echter nu in één voerbeurt per dag. Bovendien is in deze ronde alleen continue verlichting toegepast.

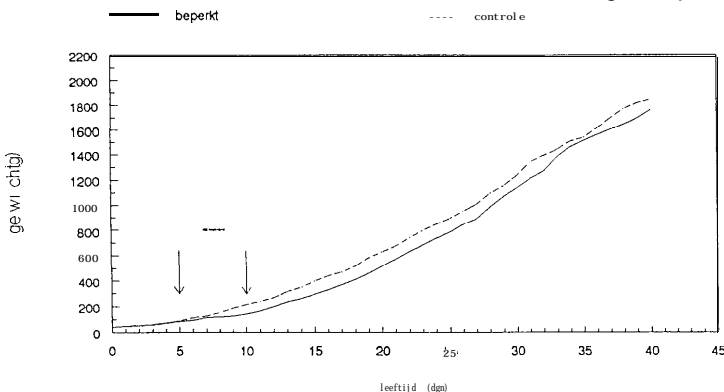
Resultaten

Het uitvoeren van de beperking is goed mogelijk gebleken, zowel bij intermitterende als bij continue verlichting. De tijd die de dieren nodig hadden om het voer op te nemen bedroeg enkele uren. Hoewel veel ver-

dringing rond de voerpannen plaatsvond, heeft dit niet of nauwelijks uitval veroorzaakt. Bij twee keer per dag voeren waren niet alle dieren tijdens het voeren actief. Bij een keer per dag voeren waren vrijwel alle dieren in beweging. Bij de beperkt gevoerde afdelingen waren de dieren ook tussen de voerbeurten duidelijk actiever dan de onbeperkt gevoerde dieren. Problemen met overmatige waterverspilling of strooiselopname hebben zich niet voorgedaan. In de afdelingen zijn automatische dierweegschalen geplaatst om het gewichtsverloop te registreren. In de figuur is het gemiddelde gewichtsverloop over beide ronden weergegeven. Uit de figuur blijkt dat bij de dieren die beperkt werden een behoorlijke achterstand in groei is ontstaan. Dit werd in beide ronden geconstateerd. Deze groeiachterstand is in de verdere periode niet meer gecompenseerd. Het verschil in eindgewicht was in de eerste ronde gemiddeld 100 gram en in de tweede ronde 175 gram. Duidelijke verschillen in voederconversie zijn niet geconstateerd. In beide ronden was het percentage uitval duidelijk lager bij de beperkt gevoerde dieren. Dit werd vooral veroorzaakt door een verschil in uitval als gevolg van doodgroeiers.

Conclusie

Een eerste conclusie die uit deze resultaten getrokken kan worden is dat voerbepanking technisch onder praktijkomstandigheden goed uit te voeren is. De toegepaste beperking heeft echter een groeiachterstand veroorzaakt, die in de verdere mestperiode niet meer gecompenseerd kon worden.

Gemiddelde gewichtsverloop over twee ronden